

N:o 125.

Af Herr **O. Perman:** *Om ändring i 41 § 1 mom. af Kongl. Förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin, den 24 Augusti 1877.*

Efter hvad erfarenheten visat, hafva de i 41 § i Kongl. förordningen, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 Augusti 1877 stadgade straffbestämmelser för den, som genom mindre partihandel, minuthandel eller utskänkning föryttrar bränvin, utan att i stadgad ordning dertill hafva förvärfvat rättighet, icke motsvarat det med dem afsedda ändamålet. Anledningen till detta förhållande torde ligga i, bland annat, ringheten af de bötesbelopp, som, jemte annan påföljd, kunna ådömas den, som första, andra och tredje gången gör sig till olofflig bränvinsförsäljning förfallen, ty dessa bötesbelopp äro ej satta högre, än att afyttraren kan på försäljning af allenast ett par fat bränvin hafva så stor förtjenst, att han, för den händelse att hans förseelse blifver upptäckt, utan någon nämnvärd olägenhet kan erlægga de böter, som kunna honom åläggas, jemte den stadgade afgiften. Ännu mera är detta förhållandet i de delar af landet, der i följd af åtskilliga omständigheter, såsom pågående större allmänna eller enskilda arbetsföretag, en större mängd arbetsfolk är samlad, och den oloffliga bränvinsförsäljningen af sådan anledning i stor skala och således med betydlig förtjenst kan bedrifvas. En hvar, som har någon kännedom om, huru förhållandet i detta hänseende är i de orter, der en mängd löst arbetsfolk från landets olika delar sammankommit, vet också, att bränvin derstädes oloffligen försäljes i högst betydliga quantiteter, och att alla vederbörandes försök att utrota detta onda varit fruktlösa, hufvudsakligen derföre, att förtjensten derpå och straffet derför icke stå i rimligt förhållande till hvarandra.

På grund häraf och då dessutom känt är, att denna oloffiga handtering utöfvar en i högsta måtto demoraliserande verkan på befolkningen i de orter, der den i vidsträcktare mån bedrifves, äfvensom att af denna anledning de oordningar och äfven brott, som der begås, till icke oväsentlig grad härflyta just från den oloffiga bränvinsförsäljningen, för hvilkens hämmande ytterligare åtgärder från lagstiftningens sida sålunda, enär de hittills vidtagna visat sig otillräckliga, äro nödiga, vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del beslutar,

att 41 § 1 mom. i förenämnda Kongl. Förordning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

“Den, som genom mindre partihandel, minuthandel eller utskänkning föryttrar bränvin, utan att i stadgad ordning hafva dertill förvärfvat rättighet, eller som, på sätt i § 2 sägs, mellan flere köpare fördelar bränvin, eller, mot föreskriften i § 4 mom. 1, tillhandagår med anskaffande af bränvin, böte första gången från och med 60 till och med 120 kronor, andra gången från 120 till och med 240 kronor och tredje gången från 240 till och med 480 kronor. Den, som fjerde gången eller oftare med sådan förbrytelse beträdes, dömes till fängelse från och med två månader till och med ett år.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1881.

Olof Perman.